

REDACTIA

Deak Ferencz-utca nrul 20

ABONAMENTUL

Pe un an .. 20 cor.

Pe jumătate an .. 10 "

Pe 1 lună .. 2 "

A-III de Duminică pe an 4 coroane.

Pentru România și America 10 coroane.

Pentru România și străinătate numărul de zi pe an 40 franci.

ADMINISTRAȚIA

Deak Ferencz-utca nrul 20.

INSERTIUNILE

de un șir garmond: prima dată 14 bani; a doua oară 12 bani; a treia oară 8 bani de fiecare publicațiune.

Manuscripte nu se înapoiază.

Telefon oraș și comitat 502.

TRIBUNA

America și Ungurii.

(*) Nu-i tocmai mult, de când presa ungurească făcea caz mare din chipul, cum contele Apponyi, prin oratoria lui fără seamăn, a cucerit întreaga Americă... Dela conferența interparlamentară ținută la St. Louis încoaci, americanii sunt toți încântați de țara, care a dat universului pe contele Apponyi. Bariton ca el, și libertăți ca în Ungaria, doar în America de se vor mai găsi!...

Așa scriau ziarele ungurești.

Faptele însă au venit prea iute să strice întreg efectul oratoriei.

Din Ungaria emigrează în America atâta sumedenie de om și adesea de așa calitate inferioară, sufletească și fizică, încât Americanii s'au luat pe gânduri și caută mijlocul cum să împiedece emigrarea compatrioților nobilului conte. Intre altele, chiar acum au trimis în Europa doi funcționari superiori, pe medicul dr. Stoner și comisarul Waterhon, să cerceteze, chiar la Fiume, dacă cei respinși la Ellis Izland, într'adevăr se întorc în Ungaria, ori societățile de navigație caută să-i furișeze pe altă cale în America. Au mai sosit în Europa și alți patru funcționari americani, între cari și Ungurul Semsey Károly (refugiat politic dela 1849), să studieze cauzele emigrării din Ungaria, precum și felul cum pleacă emigranții...

O să așteptăm lucruri frumoase americanii...

Semsey, șeful biroului dela Ellis Izland, pe unde intră emigranții, va fi silit, ori cât ar fi parțial, să raporteze lucruri cari pe Unguri o să-i prezinte într'o lumină cu desăvârșire alta, decât cum li-s'a părut americanilor ascultând oratoria lui Apponyi. Când numai dintre emigranții plecați prin Hamburg și Brema (306.753 la număr) a treia parte, 101.521, au fost din Ungaria, da cu socoteala oricare american, că nu pot să fie aici stări normale.

Iar dacă ar mai avea cineva îndoială, s'au însărcinat Slovacii americani să împărtășească ori ce nedumerire.

«Budapesti Hirlap» (dela 21 Sept.) se și plânge de agitație (?) panslavă. Pentru cei din presa maghiară e «agitație» ori ce acțiune îndreptată pentru păstrarea neamului ori demascarea șovinistilor...

Iar Slovacii din America, 400.000 la număr, s'au pus serios pe lucru. Preotul Pombzsky, president al societății «Iednota» din Kingston, a convocat adecă la 2 Septembrie un congres slovac la Wilkes-Barre. La congres s'au și prezentat Slovacii din toate părțile.

În rezoluția ce s'a luat, au protestat împotriva prelaților maghiari cari prigonesc preoțimea slovacă naționalistă și cer energică intervenție a Papei. În același timp au decis să adune bani, în America întreagă, și să ajute pe cei prigoniți de guvernul maghiar.

Apelul lor este ținut în termeni nu se

poate mai aspri. Despre prelații catolici și întreaga ceată șovinistă scriu: «Cristoase, unde e biciul să lovești această semintie de șerpi?!... În altă parte exclamă: «D-zeule! Plâng cu David, rugându-te: din mâni dușmane, de prelații cari abuzează de misiunea ce le-ai dat-o, mântue pe credinciosul tău popor... Și tu Romă veche! Ce răni ne faci prin reprezentanții tăi? Ori bătrânețea ți-a slăbit mințea ca să nu vezi cum acești reprezentanți ai tăi pe tine te răboiesc, când prin darul ce li-ai acordat abuzează în chip murdar? Fii reprezentantă și apărătoare a popoarelor cari caută fericirea sufletească la tine, ajută-ne dacă nu vrei să se creadă că și tu dai binecuvântare în schimbul cârnii de capră (înțelege: bani!), ajută-ne dacă nu vrei să căutăm scăpare la Laban...»

După cum se vede Slovacii de acolo nu cruță nici pe Papa. Poate să aibă dreptate, pentru că Sfântul Scaun prea stă pasibil până și în fața celor mai aspre prigoniri, ce sufer preoții slovaci din partea lui Vaszary.

La congresul convocat în urma apelului ținut în acești termeni s'au prezentat cei mai distinși preoți catolici-slovaci. A fost de față și episcopul irlandez Hoban, care a ținut o strașnică filipică împotriva politicii șovinite maghiare și a numit martiri nobili pe preoții prigoniți de guvernul și episcopii maghiari.

S'a ales și o comisie care să redacteze un memorandum către Papa, în care să arate toate câte îndură Slovacii din Ungaria.

Memorandumul desigur se va tipări în toate ziarele americane și engleze.

Iată cum efectul oratoriei lui Apponyi se va risipi ca pleava în vânt.

Vorbirea dlui A. Bârsanu,

rostită cu prilejul adunării generale a Asociațiunii în Brașov, 8/21 Sept. a. c.

Onorabilă adunare generală!

Imprejurările, și anume etatea înaintată și reconvașcența venerabilului nostru președinte, au adus cu sine, ca eu să ocup de astă-dată locul acesta de onoare, pe care l-au ilustrat atâți bărbați distinși ai poporului nostru. Și nu fără sfială, Vă mărturisesc, m'am hotărât să pășesc în mijlocul d-niei Voastre, știind, că în locul acesta au stat odinioară fruntași ca marele Arhiereu Andrei Șaguna, eruditul Timoteiu Cipariu, vice-prezidentul guvernial baronul Vasile Ladislau Pop, neobositul George Barițiu și consilierul aulic Iacob Bologa, — ca să nu vorbesc, decât de cei răposați.

Numai conștiința datorinței, ce mi s'a impus prin neașteptata — și de bună seamă, și nemeritata — alegere din anul trecut, m'a îndemnat să fac acest pas, și totodată speranța în indulgența d-niei Voastre și credința, că de astă-dată, având în vedere in-

suficiența puterilor mele, nu ve-ți măsura cu măsura cu care a-ți fost deprinși până acum.

Doamnelor, domnilor!

Pentru a treia oară se întrunește «Asociațiunea» noastră în adunarea generală în Brașov, după un restimp de 23 ani dela întrunirea a doua, și de 44 ani dela cea dintâi. Adunarea din anul 1883 s'a distins prin hotărârea înființării școlii civile de fete din Sibiu, care a adus servicii așa de însemnate societății noastre și care se socotește cu drept cuvânt ca un mărgăritar al instituțiilor noastre școlare. Și mai însemnată însă, atât prin numărul și starea socială a participanților, cât și prin înălțimea problemelor dezbătute și a entuziasmului, ce a domnit într'însa, a fost adunarea din anul 1862, ținută tot în localul în care ne aflăm în aceste clipe, sub conducerea nemuritorului Episcop, ceva mai târziu prin vrednicia sa Arhiepiscop și metropolit, Andrei baron de Șaguna.

N'am apucat să văd cu ochii mei această ilustră adunare, a doua din viața de 45 ani a «Asociațiunii» noastre; după spusele bătrânilor noștri însă, ale căror priviri scapără și acum, când vorbesc de acele momente înălțătoare din trecutul poporului nostru precum și din descrierea plină de viață a răposatului Al. I. Odobescu, pare-că văd înaintea mea acea aleasă întrunire românească din 16—18 Iulie 1862.

În fruntea mesei presidiale figura măreață a lui Șaguna; lângă el chipul blând al venerabilului Metropolit Alexandru Șterca Șuluțu, capul bisericii române unite, și în jurul celor doi Arhiepiscopii ai bisericilor române surori, ca membrii ai comitetului noii societăți: învățatul și de toții respectorul canonic Timoteiu Cipariu, cu privirea vie în mijlocul feței delicate, harnicul George Barițiu cu trăsurile feței marcate și cu privirea pătrunzătoare, simpatica figură a protopopului Ioan Popazu, mai târziu episcop al Caransebeșului, fața aspră și resolută a energicului Axentie Severu, răposat acum de curând, figura inteligentă și senină a lui Gavriil Munteanu, directorul tănărului gimnaziu român din Brașov, vrednicul doctor Pavel Vasici, colaboratorul lui Barițiu la «Foia pentru minte, inimă și literatură», Bologa, Măcelariu și ceilalți tovarăși de muncă ai lor. Numai Andrei Mureșianu, heroldul deșteptării noastre naționale, care ar fi meritat să fie și el în această societate aleasă, sta la o parte apatic, cu fruntea plecată la pământ, ca un stejar trăsniț în mijlocul unui codru plin de viață.

Oaspeți distinși din principatele de curând unite de peste munți, între cari învățatul Aug. Treb. Laurianu, cântărețul limbii românești G. Sion, tănărul profesor Nic. Ionescu și măiestrul scriitor cu chip frumos Alex. Odobescu, despre care am amintit mai înainte, împodobiau locurile cele mai de frunte din jurul mesei prezidiale. Sala întreagă era înșesată de un public ales și numeros; tineri și bătrâni, bărbați și femei, preoți și mireni, săteni și orașeni, dornici a lua parte la o adunare literară și culturală românească, a auzi înțeleptele cuvinte ale conducătorilor neamului și a vedea, minunea minunilor, prima expoziție românească de produse agricole și industriale, pusă la cale de spiritul neobosit și inventios al lui G. Barițiu.

Era, cu un cuvânt, o manifestare puternică a vieții românești, încătușată atâta vreme în lanțurile feudalismului și apoi ale unui absolutism aspru de 10 ani, era ca o câmpie sămănată în timpul primăverii, când după o ploaie caldă pare-că vezi firele de smaragd, cum încolțește din ce în ce înaintea ochilor tăi cuprinși de mirare.

Și multe idei frumoase se înfățișară în această memorabilă adunare, multe planuri îndrăznețe, — unele poate prea îndrăznețe — se dezbătură, multe probleme grele de rezolvat se aduseră în

legătură cu cercul de activitate al tinerei »Asociațiunii«. In genere așteptările față de noua și pe atunci singura însoțire mai mare culturală română din țările de sub coroana Habsburgilor erau cât se poate de mari. »Asociațiunea« era privită ca un fel de vrajă, care avea să delature în scurtă vreme toate năcazurile și lipsele mult cercatului nostru popor.

Directorul Munteanu în vorbirea sa »Despre purismul limbii române«, cere, pe lângă stabilirea ortografiei cu litere latine, ca secțiunea filologică a »Asociațiunii« să se apuce cât mai în grabă a compune un dicționar al limbii române »dupre analogia dicționarilor scrise și tipărite de academiile cele docte ale altor națiuni«, — o problemă, care nici astăzi încă nu e rezolvată, deși s'a ocupat serios cu ea altă corporațiune literară română, cu mult mai înaltă, care dispune de alți oameni și de alte mijloace, singura competență și în stare a face asemenea lucrare. Cipariu în excelența sa dizertațiune despre însemnătatea studiilor filologice pentru cultivarea limbii române și pentru stabilirea ortografiei de asemenea constată necesitatea adunării materialului pentru un dicționar român, spre care scop propune formarea din partea »Asociațiunii« a unei biblioteci de cărți vechi românești, tipărite și manuscrise, din timpurile cele mai vechi până către anul 1700.

La rândul său Barițiu, vorbind »despre artele frumoase cu aplicarea lor la cerințele poporului românesc«, amintește despre înființarea unei catedre de Estetică; iar cavalerul Ioan Pușcariu, pe atunci administratorul comitatului Cetății de baltă, singurul dintre conferențiarii adunării din anul 1862 care se mai află în viață, arătând însemnătatea documentelor istorice pentru cunoașterea trecutului poporului, îndeamnă pe membrii »Asociațiunii« să-i dea mână de ajutor pentru întocmirea unui »album al familiilor nobile de naționalitate română din Monarchie, pe seama cărui și copiasse și studiasse mai bine de o sută de diplome nobilitare.

Mai bine se pot vedea însă speranțele ce se puneau în activitatea viitoare a »Asociațiunii« de viguroasa generațiune de acum 44 ani, din cuvântul de deschidere al președintelui adunării, despre care e vorba. »Tare cred«, zice marele Șaguna către sfârșitul cuvântării sale, »că sub scutul unor asemenea convingeri corecte și principii sănatoase, precum am amintit mai sus«, — era vorba de însemnătatea limbii, a graiului, pentru conservarea și înaintarea unui popor, »va sporî de sigur literatura și cultura poporului român peste toată așteptarea, și Asociațiunea va vedea ostenețele sale coronate cu succesul dorit, pentru că nu vor trece multe zile de ani și vom vedea literatura limbii noastre la asemenea grad de cultură cu ale celorlalte limbi culte; școalele și instituțiile literare, ca unicele mijloace de cultura națiunii, le vom vedea și la noi în stare înfloritoare; vom vedea satele și orașele române regulate și înaintate; nu vor trece multe zeci de ani și vom vedea acolo grădini și holde frumoase cultivate, bogate de pomi fructiferi, unde până eri alaltăieri erau numai pălămide și alte ierburi sălbatice; nu vor trece multe zeci de ani, și ne vom bucura văzând economia rațională la plugarii noștri, înflorirea artelor și a tot felul de măiestrii la Românii noștri«. ... »Pe scurt, nu vor trece multe zeci de ani și națiunea română va fi regenerată și întinerită în puterile sale intelectuale, industriale și materiale, pentru că națiunea este setoasă după cultură și luminare, iar membrii acestei Asociațiunii nu vor cruța nici un sacrificiu, ce ar condiționa un viitor mai fericit și propășirea națională.

Cred, că acum, când se apropie o jumătate de veac, de când s'au rostit aceste inimoase cuvinte în locul în care ne aflăm, este timpul să ne întrebăm: oare împlinitu-s'au măcar în parte așteptările bărbatilor mari, ce au stat la leagănul »Asociațiunii« noastre? Corespuns-a ea măcar cât de cât menirii sale mărețe și urmat-a calea, pe care au îndreptat-o urzitorii ei? — Răspunsul la aceste întrebări, dacă va fi făcut cu destulă obiectivitate și cu oarecare cunoștință de cauză, ne va înlesni cred, a înțelege rostul lucrărilor și tendințelor de acum ale însoțirii noastre și totodată ne va lumina în privința problemelor, ce ar trebui urmărite din partea noastră în viitor.

Cu căutarea acestui răspuns, — întru cât se poate face aceasta în câteva minute, — să-mi dați voie a mă ocupa în restul vorbirii mele.

Scopul »Asociațiunii« noastre, după cum arată

numele ei, este cultivarea literaturii naționale și propagarea culturii în sinul poporului nostru. Deși conceptele literatură și cultură sunt deosebite unul de altul, totuși ele sunt de aproape înrudite. Cultura este un concept mai general și cuprinde tot ce a produs omul prin silințele sale, fie pe terenul intelectual sau moral, fie pe cel material, pe când sub literatură înțelegem numai produsele minții, exprimate în graiu viu sau în scris și cu deosebire pe acela, care au și o formă frumoasă.

Dar literatura este totodată un eflux al culturii; fără un grad oare-care de cultură ea nici nu se poate închipui. De altă parte însă ea este și un propagator însemnat al culturii; popoarele cu o literatură bogată națională de obicei au și cultură însemnată. Cu un cuvânt: ele se influențează una pe alta și de regulă merg mână în mână, afară de cazul, când la un popor sunt deosebiri prea mari sociale.

Să ne întrebăm acum: Făcut-am noi Românii din această țară vre-un progres în literatură în timpul de 45 ani, de când s'a înființat »Asociațiunea«, în numele căreia ne-am adunat astăzi aici, și în deosebi, ce rol a avut însoțirea noastră la mișcarea literară din acest restimp?

Dacă asemănăm mulțimea publicațiilor noastre de astăzi, precum și limba folosită în cele mai multe din ele, cu numărul și graiul celor de acum 50 de ani, în adevăr putem vorbi de un progres literar. De asemenea trebuie să constatăm cu bucurie, că, cu deosebire în timpul din urmă, pe terenul literaturii frumoase încă s'au produs și se produc lucrări din ce în ce mai de valoare. Nu stăm însă tot astfel în ceea ce privește literatura științifică. În această privință cred, că pot susține fără a fi desmințit, că puține din lucrările apărute în deceniile din urmă, — afară doară de câteva de tot recente — se pot asemăna cu serioasele cercetări filologice ale lui Cipariu și chiar cu studiile istorice ale lui Barițiu.

Dar în genere ținuturile noastre, ale celor de dincoace de munți, nu mai au astăzi în literatura românească rolul conducător, ce l-au avut pe la sfârșitul veacului al XVIII-lea și la începutul celui trecut, — și aceasta din motive ușoare de înțeles. Literatura este o plantă plâpândă, care nu poate prospera decât într'un pământ prielnic și sub un soare dulce, care să-i dea cu drag lumina și căldura de lipsă. Alfel ea se ofilește, sau își îndreaptă rădăcinile spre altă parte.

Și din nenorocire literatura noastră nu s'a prea putut bucura în ultima jumătate de veac a ceea ce noi de asemenea condițiuni, și astfel a început a se desvoldă în mod natural în altă parte, și este bine, că a avut unde se desvoldă.

Ce e drept, talente literare s'au ivit și în timpul acesta, căci talentul nu se poate înăbuși, — dovedă Slavici, Coșbuc, Iosif; dar precum e cunoscut este, toți aceștia și alții ca și dânșii, deși nu din vina lor, nu și-au putut dovedi destoinicia lor aicea acasă.

Și mai nefavorabile însă au fost și sunt împrejurările pentru desvoldarea literaturii noastre științifice. Știința modernă cu multele ei ramuri, are o mulțime de trebuințe. Ea are lipsă de biblioteci și de arhive bogate, de laboratoare și de colecțiuni, și mai presus de toate, de institute înalte de învățământ, — tot condițiuni, care nouă Românii din această țară ne lipsesc cu desăvârșire. De aceea este și ușor de înțeles, că oamenii de știință, înțeleg cu deosebire pe aceia, cari s'ar ocupa cu știința în senz național, și anume mai cu seamă cu cercetările istorice și linguistice, — sunt la noi adevărați corbi albi, și cele mai multe din lucrările lor, cu puține excepțiuni, poartă timbrul diletantismului.

Cu un cuvânt: literatura noastră, a Românilor de dincoace de munți, a făcut în deceniile din urmă oare-care progrese, dar nici pe departe astfel, precum ar fi putut face, dacă s'ar fi bucurat de condițiuni de desvoldare mai favorabile.

Dar chiar și față cu puținul acesta, ce s'a putut face, »Asociațiunea« noastră a avut un rol de tot modest. Aproape întreaga ei activitate literară în timpul de 25 ani de când există, s'a mărginit la publicarea foaiei »Transilvania«, care sub conducerea lui G. Barițiu, cuprindea adeseori documente istorice de oare-care însemnătate, la premeierea tractatului »Flora phanerogamă din districtul Năsăudului« de răposatul Florian Porcius, la scoaterea la iveală a »Datelor istorice privitoare la familie nobile române« de

cav. I. Pușcariu, a unei colecțiuni de poezii populare de răposatul I. Pop Reteganul și acum de curând a unei bune culegeri de baade populare din Bănat, publicată în »Biblioteca populară«. Afară de aceea sub ocrotirea »Asociațiunii« deși fără nici o jertfă materială, din partea ei, s'a publicat în anii trecuți »Enciclopedia română«, care, cu toate că e o lucrare de popularizare, totuși cuprinde mulți articoli de valoare literară științifică.

Cam puțin pentru timpul de 45 ani! va aplicat a observa cineva; dar observarea aceasta o va prefăce în obiecțiune numai acela, care nu dă seamă de modul de organizare și de mijloacele materiale, de care dispune însoțirea noastră.

»Asociațiunea« nu este o Academie, o societate de oameni învățați, ci numai o însoțire de oameni doritori de învățatură.

Membrii ei poate fi oricare Român cu inimă pentru înaintarea poporului și care plătește o anumită cotizațiune anuală; comitetul ei este o corporațiune curat administrativă, compusă din oameni cu diferite ocupații cari jertfesc în dar, aproape toți, munca și timpul ce le prisosește, pentru chivernisirea conștiințioasă a denarului obștesc și pentru buna întrebuințare a lui. De altă parte »Asociațiunea« noastră a dispus și dispune încă și astăzi de puține mijloace materiale, ca să poată duce la îndeplinire lucrări de știință așa grele și costisitoare ca cele luate în vedere în adunarea generală din anul 1862. Și cu toate secțiunile literare-științifice ce s'au înființat în timpul din urmă, părerea mea este, — deși aș voi bucuros să fiu proroc măcinos, — că »Asociațiunea« noastră nu va putea rezolva nici de aici înainte, într'un viitor ce poate prevedea, probleme așa grele științifice, va rămâne aceea, ce a fost și până acum, anume o societate pentru lățirea luminei în straturile mari ale poporului, o însoțire pentru popularizarea științei și pentru creșterea sentimentelor bune cu alte cuvinte: ea nu va face literatură și știință ci numai va sprijini literatura și știința.

Să vedem acum, cum ce și-a îndeplinit »Asociațiunea« chemarea sa în această privință? Că făptuit ea în timpul de 45 ani, de când viața pentru cultura poporului nostru?

Deși problema aceasta a doua, și-o aleasă »Asociațiunea«, era mai ușoară de înțeles și urmărit, totuși conducătorii societății noastre timpinară la deslegarea ei greutatea destulă de însemnate. Anume trebuințele poporului nostru scăpat abia de două decenii din lanțurile iobăgiei, erau legion, fără mijloacele, de care dispunea noua însoțire culturală, erau de tot măsurate.

Ce era de făcut mai întâiu și mai întâiu?

Să se înființeze școli pentru luminarea nemulțumită a poporului, sau să se trimită tinerii la școlile din străinătate, ca întorcându-se acasă înzestrați cu cunoștințe, să se facă în atâția apostoli ai poporului lor? Să se dea mai atențiunea țărânilor noastre, care forma alături ca și acum temelie poporului nostru, sau să încerce crearea unei clase mijlocii de meserie și neguțători, de care înainte de aceasta cu până 50 de ani eram și mai lipsiți decât astăzi? Să se adune pe seama poporului cărțile cele, care erau tipărite de mai înainte, sau să se încerce se scrie și a se tipări o samă de cărțile cele mai potrivite împrejurărilor, decât cele de până acum? — Și toate acestea aveau să fie făcute din prisos, ci din sărăcie, căci d. e. în anul 1862 întreagă averea »Asociațiunii« încă nu ajunse la suma de 80,000 fl.

Conducătorii »Asociațiunii« noastre au cercat toate aceste căi și cele mai multe din încercările lor n'au rămas fără rezultat. La ceput ei au jertfit sume însemnate — aproape toate mijloacele de care dispuneau — pentru ajutorarea tinerilor lipsiți, cari studiau la școlile medii și superioare, și din care sperau să se facă cu timpul luminători și povățuitori ai poporului. Mai târziu, după ce prin dragostea de neam prin spiritul de jertfire ai mai multor Meceșeni ai poporului nostru, se făcură mai multe donațiuni pe seama tineretului dela școli, frunză »Asociațiunii« noastre își îndreaptă privirile asupra clasei mijlocii, dând ajutoare ucenicilor dela meserie și elevilor dela școalele de neguț. După aceea pornind dela convingerea corectă că numai prin mame bune se poate forma un popor destoinic de viață, înființară cu mari jertfe școala de fete, despre care am vorbit mai înainte.

În același timp ei încercară a se pune în legătură nemijlocită cu masele cele mari ale

populului, ceea ce și isbutiseră cu timpul prin mijlocirea despărțămintelor și a agendelor comunale și a-i îndemna pe omul din popor cu sfatul și cu pilda a-și cultiva mai bine țărînelor sale, a-și îngriji mai bine vitele, a-și păstra portul și obiceiurile cele bune și a-și îngriji sănătatea. Afară de expozițiunea din Brașov din an. 1862, conducătorii »Asociațiunii« mai întocmiră pe cea din 1881 și pe cea din anul trecut din Sibiu, prin care s'a inaugurat Muzeul istoric și etnografic și prin aceasta îndemnară pe fruntașii din multe părți să întocmească și ei cu prilegiul adunărilor despărțămintelor, expozițiuni mai mici comunale și chiar și regionale.

Cu deosebire de vre-o 7—8 ani de zile încoace observăm în sinul societății noastre o mișcare încurajătoare în lucrarea pentru luminarea și înălțarea spre cele bune a straturilor celor mari și mici din poporul. Despărțămintele »Asociațiunii« nu sunt niște cadre fără ostași, niște simple surori pentru încassarea taxelor dela membri, cele mai multe din ele se întrec unele cu altele în înființarea de biblioteci populare și în ținerea de legătură pentru popor, fie-care din ele caută să atragă masele pentru cauza cea mare a culturii naționale și să deștepte în ele dragostea pentru cartea românească. Și dacă astăzi în multe locuri poți vedea Dumineca și serbătoarea țărani și ai noștri strânși la un loc și ascultând cu plăcere de seamă pe unul dintre ei, care citește în vre-o gazetă sau din vre-o carte populară, tu de-î vei afla întruniți în biserică sau în școală, tu să asculte la cuvintele îndemnătoare spre bine și la poveștile practice ale preotului și învățătorului, și dând cârciuma cu totul uitării — o parte din merit o are »Asociațiunea« noastră. Numele de »Asociațiune« numai este astăzi o cuvânt fără înțeles înaintea omului nostru din popor, ci »Asociațiunea este privită în cele mai multe părți ca o mamă bună, care caută să atragă la sine și să iubească pe toți fiii săi și la care cu toții învesc cu încredere și iubire.

Succesul acesta obținut printr-o lucrare stăruitoare numai de câțiva ani de zile să ne servească ca îndrumare pentru viitor. Să ne apropiem cât mai mult de omul din popor, să căutăm să-l cunoaștem filia și aplecările, să-l luminăm cu toate mijloacele culturii moderne, să-i ușurăm căzăturile și să-l îmbărbătam. Să-l legăm de noi cu lanțul puternic al culturii naționale și astfel să facem din întreg poporul nostru o cetate tare, care să fie în stare a rezista la ori și ce atac. Lucrând astfel cu stăruință sub stindardul »Asociațiunii«, care poartă deviza: literatura și cultura poporului român, ne facem numai o datorie către noi înșine și dăm dovadă, că suntem un popor conștuit de sine și vrednic de viață.

Având deplină nădejde, că vom și lucra astfel fiecare pentru sine și toți împreună și așa vom împlini așteptările înaintașilor noștri, cari au întemeiat »Asociațiunea« cu speranțe așa de mari, declar adunarea generală de deschisă.

Vorbirea aceasta măiastră, asemenea cântecului puțin s'au rostit în sânul Asociațiunii, a făcut profundă impresie și a fost cald primită.

La adunarea generală delegați n'au luat parte tocmai mulți. Totuși, din Brașov și fiind mulți, adunarea a avut un aspect înălțător.

Predarea darului Romei.

București, 20 Sept.

Azi de dimineață s'a făcut cu mare pompă în Arenele Romane predarea lupoacei de bronz, copie fidelă după vestita lupoaică a Romei, pe care cetatea eternă a oferit-o comunei București.

La această solemnitate pe lângă un public foarte numeros care țixise Arenele Romane, a asistat și un mare număr de personalități marcante.

La orele 9 și jumătate lupoaica de bronz purtată într'un car își făcu apariția în Arenele Romane, în sunetele muzicii regimentului 6 Mihailu Viteazul și uralele mulțimeii.

Imediat după instalarea ei pe un pedestal marmorean construit în incinta Arenelor Romane, contele de Sant-Martino, primarul Romei, a ținut un discurs, pe care-l dăm în resumat:

*Domnule prezident al conziliului,
Domnilor și doamnelor,*

Optsprezece secole au trecut din ziua în care valoroasa Dacie se legă prin mâna lui Traian de imperiul roman și deveniă o parte din acel organism formidabil care a impus lumii puterea și civilizația lui.

Astăzi norocul a voit ca cetatea Romei să se înfrățască cu capitala surorii ei mai mici — România, — dându-i ca dar o copie în bronz dupe lupoaica legendară care a alăptat pe Romulus și Remus, întemeietorul cetății eterne.

De acest act al capitalei Italiei vibrează sufletul Italiei întregi, al națiunii voastre surori și de sigur și al țării noastre, fiica latinității, țara tânără și plină de forțe, căci, deși antici în istorie, ați făcut din piepturile voastre pavază și ați înfruntat toate invaziunile barbarilor.

Sunteți viguroși, căci cu toate invasiunile barbarilor, spiritul latin original a rămas cel mai tare și prin tr'ansul ați putut să asimilați toate elementele străine.

Geniul lui Traian a triumfat asupra barbarilor, după-cum Roma eternă a triumfat asupra efemerelor invasiuni.

Ați triumfat după multe suferințe pe care Italia le cunoaște, pentru că și ea le-a suferit.

Această lupoaică ce tronează astăzi în capitolul Italiei, sub cerul sacru al capitalei surori, liberă și unită, dovedește încă odată origina noastră comună de limbă și de istorie.

În acest moment, milioane de inimi italiene, bat în unire cu ale voastre, căci într'adevăr suntem frații voștri. Văzând cu plăcere progresele voastre strigăm: Trăiască România și Regele său.

Discursul admirabil al contelui Sant-Martino a provocat un entuziasm indescriptibil.

Discursul dlui I. Lahovary. »Bine ești venit printre noi Români dela Dunăre — începe dl ministru Lahovary — ilustre reprezentant al Romanilor dela Tibru, al cetății mame, al Romei eterne.

Astăzi România întreagă tresare de bucurie și de dragoste și primește cu entuziasm darul ce îi trimite muma iubită, pentru nunta sa de aur cu ilustra dinastie, cu care pentru veci și-a unit destinele.

Astăzi inima noastră bate mai tare și mai voios, sângele curge mai repede și mai cald în vinele noastre, și gândul nostru se înalță și trecând peste munți peste mări, se îndreaptă către locurile unde primul lăptat de lupoaică a zidit cetatea care a cucerit lumea cea veche și a lăsat în inimile popoarelor subjugate simțirile eterne de iubire și de mândrie.

În lupta vecinică care în istoria lumii se dă între forțele materiale și cele morale spre onoarea omenirii, totdeauna puterea morală a eșit învingătoare.

Nici o victimă n'a eșit desăvârșită, nici un imperiu n'a putut dura decât după cucerirea materială care învinge trupurile n'a urmat cucerirea sufletească și a inimilor care singură transformă faptul în drept și asigură pentru lungi vremuri domnia învingătorului prin consimțământul liber al celor învinși.

Srămoșii noștri au lăsat popoarele învinse în pace și liniște și prin politica lor, rezumate în două versuri de Virgil, au transformat atâtea imperii romane, și atâtea popoare în popoare latine cu limba și sufletul lor.

În ziua când a dispărut imperiul roman material, cucerirea inimilor a supraviețuit.

În locul poporului roman s'au ridicat alte popoare. Cel mai înconjurat de pericole a fost fără îndoială poporul român.

Dar și el a înfruntat toate piedecile ce i-s'au pus în cale, a luptat cu energie și a învins, căci după-cum bine s'a zis: Românul nu piere.

Și el și-a păstrat neatinsă limba, religia, sufletul și obiceiurile, ajungând sub dinastia Hohenzollern la o stare înfloritoare.

Ginta Latină e și azi mare și puternică, așa că strigătul nostru ca și al fraților noștri, trecând peste munții înalți și peste valurile oceanelor va găsi răsunset în colțurile cele mai depărtate.

Discursul dlui dr. Istrate.

Ilustre reprezentant al Romei! Acum 1800 de ani — începe dl dr. Istrate, — sângele strămoșilor noștri curgea în abundență pe întinsele plaiuri ale Daciei.

Triumful lui Traian a fost complect, Roma în delir a organizat serbări nemai văzute încă, Dacia fusese cucerită.

În urmă timpurilor schimbându-se Roma păli cu încetul, până-ce aproape pierdă totul din străvechea-i glorie.

În Dacia, părăsiți, uitați, eram și noi descendenți oțeliților legionari, la marginea prăpastiei, aproape de perire.

Barbarii »Ante fortas« la Roma ajunseseră, acolo după-ce pustiiră cu totul Dacia. Loveau în frații noștri după-ce ne călcaseră în picioarele cailor lor.

Roma se ridică din cenușa sa și azi e aniversarea de 36 ani de când e redată Italiei, latinității omenirii.

Ea e fericită și prosperă. Fericire și prosperitate pe veci îi urăm din inimă noi fiii ei dela Dunăre.

De 18 secole acum pentru prima dată ne trimite Roma-mumă prin însărcinatul său căruia toți trebuie să-i arătăm cât sunt inimile noastre de atinse prin această duioasă și caldă atențiune.

Iar mai departe:

Ascultă ilustre reprezentant, vorbirea mea, uită-te în jurul tău, vezi fapta noastră pe această întinsă câmpie, și du-te și spune-i Romei eterne cumcă ne-ai aflat după 18 veacuri și arată-i că și Români noștri, sunt »eterni«!

Spune-i că numele de Roman e sfânt și e numele nostru, că ai găsit pe Traian în numele de botez al flăcăilor, că păstrăm cu sfințenie memoria lui, că tot ce e mare pe pământul nostru e Traian, spune-i că l'am ridicat spre Dumnezeu l'am pus în troianul stelelor din calea lui Traian, la care căută ciobanii noștri și la care caută cu nesațiu în estazul lor, frumoasele noastre copile și care ne-a arătat adesea drumul, prin codrii întunecați, pentru a zdrobi pe năvălitori!

Du-te și spune, că dacă multe puhoiuri de barbari au trecut la început pe trupurile noastre și au ajuns până în inima Italiei și la zidurile Romei, când eram nevrâstnici și abia în formațiune, îndată însă ce am ajuns la indolescență am adus, fără ca să știți încă, la rândul nostru, serviciul Romei făcând din pepturile noastre un zid năvălirii turcești și zdrobind pe Baiazet Ilderim, celce se laudă că-și va legă calul în biserică dela Stul Petru.

Știm iubirea ce o avem în stratul cult al frumoasei Italiei, — știm că ea e iubire izvorită din cel mai pur sentiment de rassă, știm că nici o umbră nu a fost pe frunțile iubitelor surori de când s'au ridicat la libertate și progres, fiecare prin munca-i sfântă și iată de ce »Lupoaica« legendară este cea mai mare dovadă din câte ne puteți da, de frăție și stimă, și ca frați cu toată inima vă mulțumim cu recunoștință.

Din mulțumirea noastră aleasă sindicatului Romei, ilustrului domn Crucian Alibrandi care a binemeritat, prin fapta sa de latinitate.

Arată Romei nețărnută noastră iubire și în forul Roman și în fața Columnei lui Traian, întorcându-te, pleacă pentru noi fruntea și inima ta să bată pentru neamul nostru din Dacia, căci acesta, cu gândul cu sufletul, cu inima va fi lângă D-Ta.

Arată Italiei și poporului frate, urarea noastră de fericire și prosperitate, dorind a-i vedea, ca și în trecut, tot fruntași, în mersul omenirii.

Transmite tuturor urarea noastră respectuoasă pentru demna și patriotică Casă Domnitoare și cu toții să strigăm:

Trăiască M. Sa Victor Emanuel Regele Italiei.
Trăiască Italia și poporul italian;
Trăiască Sindicatul și Consiliul comunal al Romei, precum și reprezentantul lor dl conte de San Martino, aci prezent.

Telegramele. Dl Dr. Istrate a dat apoi cetera următoarelor telegrame:

Majestății Sale Regelui

**Castelul Peleş.
Sinaia.**

Solul Romei ne-a remis azi copia lupoacei legendară.

În serbătoarea acestei dovezi de frățescă iubire gândul nostru se înalță respectuos la Majestatea Voastră, care prin o domnie luminoasă de 40 de ani A-ți făcut să se înalțe astfel în cât să fie cinstită de toți, iar Italia sora sa mai mare să-i dea o nouă dovadă de caldă iubire.

Să trăiți Sire, Să trăiască M. Sa Regina, Trăiască România.

Președintele Congresului pentru răspândirea științelor.

C. I. Istrate.

M. Sale Regelui Victor Emanuel al Italiei. Roma.

După 18 secole dela Traian, astăzi Roma ne trimite solul său pe contele di San Martino spre a ne remite copia lupoicei legendare.

Mișcați în adâncul inimei de această frățească dovadă de iubire, cugetele noastre se îndreaptă respectuoase spre Majestatea Voastră rugându-o să primească urarea noastră de fericire. 101 101

Să trăiți Majestate.

Să trăiască Dinastia.

Trăiască Italia.

Președintele congresului Asociației pentru răspândirea științelor

Comisar general al expoziției

stimat și nobil om

C. I. Istrati.

Dlui Cruciani Alibranti Sindacul Urbei Roma

Solul vostru ne-a remis, azi copia lupoicei legendare.

El e primul trimis al Romei dela plecarea lui Traian de acolo.

Adânc mișcați de frățeasca voastră atențiune, vă trimitem odată cu mulțumirea noastră cea mai caldă urare pentru prosperitatea și fericirea Romei și a Italiei.

Discursul dlui Ciurcu. Luând în primire darul pe care ni-l face eterna cetate mămă, vă exprim, ilustre trimis, în numele Capitalei, gratitudinea cea mai călduroasă.

Suntem recunoscători cătră sora noastră mai mare că și-a manifestat dragostea prin darul acesta.

Ceremonia aceasta îmi face impresia regăsirii a doi frați cari nu s'au văzut de o foarte îndelungată vreme.

Eram pierduți de voi, înconjurați numai de neamuri străine și dușmane și lumea ne consideră ca slavi, azi însă nimeni nu ne mai contestă originea.

Dar recunoașterea noastră ni s'a făcut astăzi în Arenele Romane, în capitala României, chiar de cătră mama Roma.

Ilustre oaspe, du-te și spune Romei că darul ei pentru noi e neprețuit de mare și că momentul înfrățirii a fost pentru noi un moment solemn, pe care nu-l vom uita nici odată.

Lupoica va fi așezată într-o parte specială a Capitalei, care va purta numele de piața Romei, pentru ca împreună cu stradele Romulus, Remus, Traian și celelalte din capitala României, să arete că iubim pe frații noștri italieni și că ne mândrim cu originea noastră română. (Aplauze îndelungate.)

Discursul dlui Fantori. Cele mai strălucite victorii câștigate pe câmpul de războiu nu valorează cât munca stăruitoare și neobosită a unui popor, care de un șir de veacuri se luptă, pătîmește se roagă și speră.

Invasiunile barbarilor, atacurile furioase ale celor mai înverșunați războinici, apucăturile perverse ale unor popoare viclene, ura nemiloasă a neamurilor egoiste n'au stîrbit nici odată în lunga scurgere de 17 veacuri, nici credința, nici avântul poporului roman, care cu 25 de ani în urmă a putut în sfârșit, să afirme în fața Europei uimite, independența și suveranitatea sa glorioasă.

Roma, buna și neuitătoarea mamă, trimite astăzi în această zi sfântă a propriei sale redeștări, pe unul din iluștrii săi fii, pentru a lua parte, o Romani, la bucuria voastră, pentru a se mândri cu progresele săvîrșite de voi, pentru a vă îmboldi tot mai mult spre calea progresului pentru a vă da un zalog al dragostei sale.

Salve gintă latină de pe malurile Dunărei.

Dumnezeu să te ajute în împlinirea tuturor sfintelor tale idealuri. (Aplauze repetate.)

La orele 11 această solemnitate s'a terminat.

Onorurile au fost date de cătră compania militară dorobanți dela Greaca și de două muzici militare.

Lupta în comitate.

Congregațiunea extraordinară a comitatului Făgăraș. Pe ziua de 18 Septembrie 1906 st. n. a fost convocată adunarea municipală a comitatului Făgăraș. Intre obiectele de pertractat, pentru noi Români cel mai interesant era curenda comitatului Timiș, în care se cerea luarea măsurilor celor mai aspre față de «agitatorii naționaliști» rugând comitatul Făgăraș a aduce decisiune tot ca în adunarea Timișului.

Curenda are următorul conținut: Preoții și advocații români neconținut agită, ca Români să nu recunoască «supremația maghiară» agită poporul iubitor de pace să urască tot ce este maghiar. Români pun la cale goană contra Maghiarilor la alegeri, cu arma în mână terorizează și amenință pe unguri. Drept consecință a acestora ne tractează și timbrează de popor politicește nematur, ai cărui păstori sufletești nu merită să fie împărtașiți de ajutor din visteria statului.

Raportorul recomandă spre primire rescriptul comitatului Timiș.

Deputatul și membru al congreagațiunei dr. N. Șerban de acord cu sentimentul și dorințele poporului român ia în apărare națiunea din care face parte, cerând respingerea propunerii presidentului prezentând în numele Românilor următoarea contra-propunere:

Având în vedere adresa comitatului Timiș de sub 10134/906 subscrisă de vice-comitele Alexandru Joanovich, care conține neadevărurile următoare:

1. Că preoții, învățătorii și advocații de român se ocupă profesionalmente cu agitațiunea poporului.

2. Că nu voiesc să recunoască supremația rasei maghiare și că pun pedeci culturai limbii maghiare și estinderii ei.

3. Că urască tot ce e maghiar.

4. Că agită și răscoală pe poporul liniștit și iubitor de pace.

5. Că cu ocaziunea alegerilor dietale s'au înarmat, pe contrari i-au înfricat și amenințat.

6. Că Români sunt politicește necopți.

7. Că preoții români să fie privați de ajutorul de stat, ce le asigură legea din 1898 și în fine.

8. Că Români au înscenat persecutarea maghiarilor.

Adunarea generală comitatensă decide: Respinge cu indignare această adresă a comitatului Timiș ca una, care cuprinde în sine neadevăruri și îndrumă pe vice-comitele, că acest decis să-l comunice cu comitatul Timiș.

Din motivele:

1. Preoții, învățătorii și advocații români nici când nu s'au ocupat și nu se ocupă cu agitarea poporului.

2. Ei au recunoscut și recunosc supremația rasei maghiare, ca «primus inter pares» și așa, precum o recunoaște și legea fundamentală din 1868 art. 44 și nu pun pedeci învățării și întinderii limbii maghiare, ci din contră însușesc într'atât, întru cât cere interesul lor și al binelui comun, dorim însă ca și funcționarii publici să cunoască limba poporului în mijlocul căruia trăesc.

3. Declară, că nu urască pe poporul maghiar, voiesc a trăi cu el în frățietate și liniște, doresc însă ca și poporul român să fie cel puțin în acel grad iubit de poporul maghiar.

4. Declară, că nici când nu le-a trecut prin minte, să răscole pe poporul român ci totdeauna poporul a fost învățat de conducătorii săi la iubirea patriei, respectarea legilor și a iubirii de neam.

5. La insinuarea, că la alegerile dietale, alegătorii români ar fi înfricat pe alegătorii maghiari, răspund cu fapele dela Șimleu, Ileandamare și Dobra.

6. Că poporul român e politicește necopt, declară insinuarea de un neadevăr, căci și poporul român e tot în gradul acela conștiu de dreptu-

rile și datorințele lui civice, ca și poporul maghiar, dar durere în cele mai multe cazuri e împedecată în esercitarea acestor drepturi, ba puterzice, chiar perzecutat.

7. Că preoților români să li-se detragă ajutorul dat din partea statului, protestează în modul cel mai solemn, iar dacă tofuzi s'ar întâmpla, va avea cu una mai mult la dosarul amărăciunilor și în fine,

8. că Români persecută pe Maghiarii le raspunde cu fabula lui Aesop «Lupul cu melul».

Inspectorul școlar domnul Váro propune primirea comisiei permanente adecă: ca adunarea să decidă «că rescriptul comitatului Timiș, ne fiind actual, să ia la cunoștință și se pune la archivă».

Deputatul dr. Șerban își susține propunerea și combate pe Varó.

Advocatul dr. Ioan Șenchea primește contra propunerea lui dr. Șerban și într'un discurs plin de sentiment combate pe Varó și soții recoman dând respingerea notei comitatului Timiș ca una care a eșit din creeri stricați. Presidentul pune la vot ambele propuneri:

Cu majoritate de 4 voturi se primește propunerea referentului, respective a lui Varó.

Cinste și onoare se cuvine preoțime și notarilor comunali din comitatul Făgăraș, cari fără escepție și din dragoste față de neam și a conducătorilor Românilor din comitat au votat cu propunerea lui dr. Șerban.

Nu pot trece fără observare împrejurarea, că membrii din provință și apropierea congreagației cu escepția celor prezenți au lipsit în număr trimușel.

Recunoștință membrilor din Făgăraș și celor prezenți din provinție, cari prin prezența lor au căstrâns și pe unguri deși nu la respingerea dar la pa la archivă a notei comitatului Timiș. Propunerea lui dr. Șerban sprijinită cu dragoste de dr. Șenchea, dr. Vasu, Macaveiu, Borzea și cei prezenți va fi pusă la archivă și va rămânea un document despre luptele Românilor din acest comitat.

(«Gazeta Transilvaniei»)

Concertul Valeria Pap-Bănuțiu

Cohalm, 19 Sept.

Micul nostru opid a avut Mercuri sara sântătoare... Nu c'ar fi fost praznic bisericesc, a fost însă o sară de glorie românească, o sară, care le-a arătat străinilor afară de ori-ce îndoielă, că Românul are toate aptitudinile și viitorul îi surâde.

A fost o idee fericită aceea a dnului Bănuțiu de a ne onoră cu talentata și în deobște cunoscută artistă, d-șoara Valeria Pap, — păcat, de o mie de ori păcat, de ghișionul zilei de Marți și de îndărătnicia furtunei de Mercuri.

Totul a fost improvizat — înțeleg venirea și preparativele, căci concertul a fost la absolut înălțime — și cu toate astea, Marți seara sosea mereu preoți și învățători din provinție și popor dar tuturora li-se spunea la cassă: nu se ține concertul, n'avem, din mila sașilor, pian! Pian și era rece și lumea totuși nu era năcașită de obosela drumului și de timpul urât. Ea era să părătă c'a venit atâția kilometri, ș'acuma nu poate să asculte pe Valeria Pap.

Noi n'avem inteligență română în Cohalm. Din cele două nații, Sașii și Ungurii, ne-au salvat totuși cei din urmă, recunoscuți ca nație civilizată și a doua zi s'a putut ține concertul.

Ghișionul era însă îndărătnic din samă afară înainte de oara fixată pentru concert a început să se deslănțuiască o furtună complită, cum n'am văzut, ținând necurmat două ciasuri. Așa chiar din oraș jumătate publicul a lipsit. Cei au participat însă au avut un rar deliciu. Programul a fost executat complect, Ea la dorința bătrâgăz a publicului, d-șoara Pap a cântat și de program.

Eu unul n'am auzit-o până acuma, mărturisesc însă sincer, c'a întrecut cu mult așteptările mele. Odeam că voi auzi o bună cântăreață, cum

HACKENDRE

architect cu dipolmă
și măestru zidar.

Cancelarie specială: Arad, strada Kápolna nr. 4

aud de obște, la noi Români. M'am înșelat însă: D-șoara Papp, e o cântăreață de operă de prima ordine, dispunând de toate calitățile cari îi pot fi un splendid viitor.

A trebuit să fie română, ca să stee atâta vreme neabăgată în samă, și din darul indolenței noastre, va mai trece încă, până când întâmplător — vre-un impresar străin să descopere comăra ce zace în vocea sa și s'o angajeze te miri la ce operă. Iar atunci vezi bine, ne vom felicita reciproc de «gloria noastră națională», — pe câtă vreme azi, fie voia Domnului!

Aud că e vorba să concerteze la Ateneu în București, ori chiar în fața Reginei. Așteptăm cu drag acea vreme și rugăm pe cei cu trecere, să se intereseze de soarta acestei artiste, neîndoindu-se cea mai bună cântăreață a românismului ungrian.

În programul foarte variat, a avut ocazia să prezente toate darurile vocii sale: amploare, claritate ca lamura, trii de ciocârlie, forță și gingășie de o potrivă... Publicul, după fiecare punct, aplaudă subjugat, iar artista — în paranteze spus, oprită de ori-ce allură grozavă și de ori-ce fazon convențional artistic — sau bisa, sau le da pe deasupra. Lumea ce era de față s'a rugat să se repete concertul a doua zi, căci sala va fi hiper-completă, dar planul s'a abandonat; și așa i-se făcuse numai un hatâr Cohalmului, căci artista a venit numai la insistența dlui Bănuțiu, care e fratele Cohalmului și care a ținut să ne facă o sară din cele mai plăcute din câte am avut. Noi, totuși vom face tot posibilul ca să o avem încă odată în mijlocul nostru. Vezi bine, cu răgaz, avizând întregul jur și făcând toate preparativele așa ca și materialmente să ne putem achita de îndatorirea ce o avem față de d-șoara Papp, care ne-a subjugat nu numai cu arta d-șoara, dar și cu bunătațea și delicatețea ca femeie.

Cu toate că aveam puncte clasice în program, ca Liszt, Bizet etc., pe noi Români ne fermecău: Codrul, «Mă dusei», «Sub arini» și celelalte cântece ale lui Eugen Papp. După cât am putut afla, d-nul Papp e căpitan auditor și fratele artei. Dar dacă îi este frate e și dansul artist și încă mare!!

Cu câtă măiestrie, cu câtă gingășie a ridicat la rangul de artă adevărată cântecul nostru românesc. Sunt laic în ale muzicii, dar mă surprinde cum de nu cetesc din peana vre-unui competent o apreciere a acestui artist. Câtă indolență... căci ori cât un artist ar trăi pentru arta sa, o vorbă de măgulire, o recunoaștere a muncii ce izvorăște din sufletul său, îl împintenează la nouă creațiuni.

Iar și până atunci: «trăiască frații artiști Valeria și Eugen Papp, — doi frați cari fac fala neamului nostru».

Partea teatrală a concertului a susținut-o la înălțimea exigențelor, talentatul bursier al «societății p. f. de teatru» dl Aurel Paul Bănuțiu.

Calitățile ce disting pe acest tânăr îi asigură un frumos și sigur viitor în mișcarea noastră teatrală-artistică, iar societatea se poate felicita asupra achizițiunii făcute.

Cult, simpatic de îndată ce-i faci cunoștința, expeditiv și acasă în ori-ce situațiune, — se pare elementul de mult așteptat în a conduce pe cei de azi și pe cei de mâine. Creat de fire pentru ași prezentă pe scenă cel mai elegant tip de salen, — dacă împrejurările sunt de — așa e — să s'alătore cu câte-va «nații» pentru a transpore un pian de ori unde și chiar prin mijlocul șesului. Aristocrat unde trebuie, dar democrat la săvuri. Astfel de elemente ne trebuie nouă, dar «domnișori» cari vor să le aibe toate gata.

Pe scenă, vorba «Gazetei» e acasă, și dacă va fi regulat va deveni un artist de prima mână și mai ales un regizor escelent, căci știe trată cu orice fel de om.

De încheiere, îmi face plăcere să amintesc că inteligența românească de aci, a avut prilejul să se afle în mijlocul său pe simpaticul redactor al «tribunei», d-nul Sever Bocu. D-sa s'a interesat de tot ce avem aci, biserici, școli, bancă, ba cu tot timpul puțin favorabil a făcut o excursie în cetate.

George Suciu.

NOUTĂȚI.

ARAD, 24 Septembrie 1906.

— **Procesul »Libertății«.** Citim în «Libertatea»: Săptămâna trecută dl Stefan Popp, fostul nostru redactor responsabil, a căpătat pe neașteptate citația dela tribunalul din Cluj, ca să se înfățișeze la pertractarea celor două procese ce s'au pornit contra »Libertății» pentru doi articolași scriși în toila luptei de alegeri întru însuflețirea alegătorilor români, — pertractare pusă pe Mercuri în 9 Septembrie n.

Redactorul nostru dl Popp s'a înfățișat naintea curții cu jurați însoțit de dl Dr. Cassiu Maniu, avocat în Cluj, ca apărător.

Procesul s'a sfârșit, firește, cu osândirea redactorului nostru și condamnarea foii: *trei luni arest de stat* și pentru fiecare articol câte 400 cor. de tot 800 cor. *pedeapsă în bani*.

— **Urmările vandalismului din Fiume.** Din Roma se telegrafează: În 21 Septembrie mai mulți studenți au demonstrat contra Croaților pe piața «Colona», unde cânta muzica militară fiind aniversarea luării Romei. Protestau contra celor întâmplăte la Fiume, strigau mereu: «piară Croații!» Poliția a arestat câți-va studenți. Demonstrații au voit pe urmă să meargă pe piaza «Venezia», la ambasada austriacă, dar poliția i-a împiedecat. S'au făcut mai multe dețineri.

— **Sfințirea bisericii din Ceica.** În 16 Sept. st. n. a avut loc sfințirea de biserică din Topa-superioară (com. Bihor), despre care am onoare a vă raporta următoarele, rugându-vă ca să binevoii a publica acest raport în prețuitul D-voastră ziar.

Măreată și sfântă zi a fost ziua de 16 Sept. st. n. pentru comuna bisericăscă din Topa-superioară, pentru că atunci s'au realizat visurile acestei comune ca să aibă și ea o biserică deamă de casa Domnului, — dar rezultatul a întrecut chiar și visurile bravilor Topani și a vrednicului lor părinte sufleteș Vasile Papp, asesor conzistorial.

Acești bravi țărani au făcut aproape minune, că în 3 luni au mutat biserică din marginea comunei — unde era — la mijlocul satului pe un loc frumos ridicat și au zidit-o de nou din piatră după arhitectura cea mai modernă necruțând ostenele și jerife materiale.

Cu atât e mai de admirat faptul acesta, căci în partea aceasta a Bihorului unde e mai lipsit poporul și mai nepăsător de cele spirituale — din contră însă de cele spirituale — se află o inzulă nepătată, un mănunchi de flori între stâncile devastate, o mână de oameni, cari își știu și vreau a-și cinsti religia și școala.

Și oare a cui e meritul acesta? A ven. Vasile Papp, preot local, ases. conzist., care toată viața și-a dedicat-o luminării poporului său.

Actul consacării la săvârșit P. C. Sa Vasile Mangra archimandrit și vicar din Oradea-Mare cu asistența protopopilor T. Păcală, V. Papp (Beiuș), Ilie Moga (Răbăgani), a preoților V. Papp, Teodor Vușcan, Georgiu Papp, G. Cristea.

La sta liturgie au luat parte o mulțime de țărani din satele vecine, flăcăi, fete, bărbați, moșnegi, toți în haine de sărbătoare, ca să auză glasul evlavios al Vicarului Orăzii.

Dintre inteligenții adunați din toate părțile mi-a succes a-mi însemna pe următorii: Dr. I. Comșia medic (Sămbăciag), dr. G. Popescu, avocat (Ceica-mare), C. Bartók, dr. M. Breider (Ceica), Ștefan Bogluț și soția Irina Bogluț, C. Kiss și soția n. Gabriella Bogluțiu, G. Kiss, B. Bogluț cadet (Beiuș), Petru Șireag, I. Raț, I. Glițe, notar, Ioan Lupșan, Ioan Papp preot militar (Bpesta), A. Papp (Copâlna), dr. Aurel Lazar adv. (Orade), Iuliu Herbst propr. (Ceșoara), Emir Suleyman Ing. (Câmpani) și alții.

După biserică a fost prânz festiv la casa ospitală a d-lui V. Papp, paroh local pentru 50 de

persoane. Seria toastelor a deschis-o V. Mangra pentru Regele, a mai toastat Coloman Bartók pentru V. Mangra, dr. Ioan Comșia pentru V. Papp, Ilie Moga pentru V. Papp, P. Șireag pentru popor.

Pe la finea prânzului a sosit muzica lui Poldi din Beiuș, care ne-a ridicat voia bună la culme, cântând cele mai fermecătoare doine românești. În așa voie bună am petrecut după amiaza până seara, când ne-am despărțit de casa Ven. d. V. Papp, ducând fiecare cu sine suvenirii plăcute despre cele petrecute acolo. *Ioan Moldovan*, stud. în drept.

— **20.000 mituiți!** Și asta numai în Ungaria e posibil. La atâta se urcă adică — după cum spune Lengyel Zóltán — numărul persoanelor cari fie direct fie indirect s'au lăsat să fie mituite de vestita asociație a fraților *Grödel*. Intre aceste persoane, se înțelege, majoritatea sunt oameni săraci, adică domni nevoieși. Sunt însă și persoane sus puse, cari au primit sume mari. Dar și frații *Grödel*, cari au păgubit — așa afirmă Lengyel — cu 150 milioane coroane satele și țărani dela cari au cumpărat ori arendat păduri.

Se vede că avem a face cu o panamă care va aduce faima Ungariei peste mări și țări.

— **Convocare.** Subscriși invităm cu toată dragostea pe toți meseriașii, țărani și binevoitorii lor, la *adunarea mare de constituire* a tovarășiei agricultorilor și meseriașilor, ce o vom țineă Duminecă în 30 Septembrie st. n. în orașul Timișoara. Programul: 1. Cuvânt de deschidere, rostit de Ioan I. Crăciunel președintele meseriașilo: români din Budapesta. 2. Constituirea ad-hoc: alegerea unui preșident și 2 verificatori. 3. Trebuința organizării economice. Raportor: Dimitrie Birăuțiu, redactorul «Poporului Român». 4. Plugarii și tovarășiiile. Raportor: Uroș Păteanu, econom în Nădlac. 5. Meseriașii și tovarășiiile. Raportor: Petru Ponta, măestru în Budapesta. 6. a) Statutele »Tovărășiei agricultorilor și a meseriașilor«. Raportor: Vasile C. Osvadă, directorul băncii »Agricola«. b) Desbatere și hotărâre asupra statutelor. 7. Constituirea tovarășiei, 8. Eventuale propuneri și întrebări. Budapesta, la 10 Septembrie n. 1906. Ioan I. Crăciunel. Vasile C. Osvadă, Dimitrie Birăuțiu.

— **Idolul cavalerilor fugit.** În Budapesta a făcut mare senzație cazul contelui Csekonic Gyula unul dintre cei mai bogați magnați ai Ungariei, care cu câte-va zile mai nainte a fugit din capitală. Contele cheltuia sute de mii la an și el era idolul cavalerilor magnați ai capitalei. Tinerul conte nu căpăta destui bani dela tatăl său și sutele de mii ce se recreau cavaleriei lui, și le câștiga prin oarecari cărări obscure. Acuma, că prea la strâns l'a degete — a dispărut. S'a dus cavalerul — idol! Iar tatăl său dă din cap mai bine decât s'arate intenții de plătire. Și de oare-ce s'a născut un scandal atât de mare în urma dispariției contelui, familia a dat următoarea declarație, care însă întărește mai mult încă știrile de până acum. Declarația e de următorul conținut.

Ziarului «N. W. T.» i-se scrie din Budapesta după informații din sorginte sigure, că sunt esagerate știrile despre contele Csekonic Gyula. E absolut neadevărată știrea dispariției fără urmă a contelui, tatăl său contele Csekonic Endre, unul dintre cei dintâi viriliști ai Ungariei, știe unde se află fiul său și este aplicat să aranjeze afacerile fiului său.

Asemenea este neadevărată știrea că pentru o balerină ar fi ajuns contele în aceasta situație și esagerată este știrea că datoriile întrec suma de 3 milioane coroane, fiind vorba de abia 1,200.000 coroane. Contele Csekonic a girat pentru contele Sigray suma de 6—800.000 cor., și acesta sigur are să-și plătească însuși datoria.

HARTMANN JÁNOS

ARAD

Strada Kazinczi Nr. 11.

Atelier de mase de biliard, cheiuri, plumbi și alte lucruri pentru cafele

Studiile de specialitate mi le-am câștigat în cea mai mare și bună fabrică din Paris. Mese de biliard le blanez în ori ce blană fără nici o lipire, pe cari apoi plumbii nu sar. La invitare merg ori și unde și în provincie, ducând pănura de a mea. Pentru lucrurile cumpărate din atelierul meu mai ales pentru cheiuri, iau re spundere un an de zile.

Pe lângă prețuri moderate vând și cumpăr plumbi folosite.

Pentru serviciu prompt și bun iau garanță.

Cheiuri făcute după modelul francez în ori ce mărime dela cor. 2—100. Mase de biliard vechi le transform în noue și le schimb.

Se susține cu siguranță că contele Csekonic Endre prin telegramă își va chema acasă fiul, și nu se gândește să-l părăsască în o astfel de încurcătură, ai căror creditori s'ar adresa către dânsul. După toată probabilitatea contele Csekonic Endre va aplană toată aceasta afacere, care a stârnit atât de mare, scandaloasă senzație.

Iată, un om care poate să cheltuiască milioane pe cai, acțițe, până când milioane de suflete nu au ce mânca!

— **Delegați la expoziția din București.** Comitetul reuniunii sodalilor români din Cluj în șed. sa ordinară ținută la 17 Sept. a. c. st. n. cu unanimitate de voturi a delegat la expoziția din București doi membri ai săi, în persoanele d-lor Andrei Cășian și Iosif Mihău, cu îndrumarea ca despre cele experiate se presinte raport în scris, votându-le și spesele de călătorie.

— **Distincțiune meritată.** Din Brașov se scrie, că direcțiunea școalelor comerciale române a invitat pe dl Constantin Nedelcu, candidat de profesor și unul dintre cei mai harnici și conștiențioși tineri români, care și-a urmat studiile și în Paris, după ce isprăvise doi ani în Budapesta, unde a făcut examenul fundamental cu distincție, — să primească un post de profesor la acele școli.

— **Înmormântarea lui Trepow.** S'a făcut la Petersburg înmormântarea generalului Trepow, cu mari onoruri militare. Erau de față marii duci și marile ducese.

Prințul Dolgoruki a depus o coroană în numele țarului și al țarinei și o altă coroană în numele țarinei văduve.

Țarii a renunțat de a lua parte la înmormântarea lui Trepow, deoarece ce i-s'a adresat pe bordul Yachtului său »Standard« o depeșă în care i-se spune să nu se întoarcă încă.

Asupra hotărârii țarului ar mai fi înțeles, între altele, și următorul incident: săptămâna trecută, un automobil de mari dimensiuni trecea cu mare viteză pe șosea, dealungul grilajului de fier care înconjoară palatul din Zarskoje selo al țarului.

Deodată automobilul cârmii și străbătând prin împrejurime, trecu cu o viteză decursă prin parc pe lângă aripa palatului în care se află apartamentele imperiale, apoi străbătu din nou, de cealaltă parte a parcului prin împrejurime și dispăru.

Persoanele cari se aflau în automobil, purtau uniforma de oficeri.

Se presupune că e vorba de o probă în vederea unui atentat asupra țarului.

— **Ciclonele înspăimântătoare.** Unul din cei mai teribili ciclone s'a abătut asupra portului Hongkong distrugând 29 vapoare printre care 7 vapoare comerciale germane, 4 vapoare de războiu, engleze, 5 vapoare de războiu franceze și nenumărate vase mici de pescari.

Construcțiunile portului în valoare de milioane au fost complet distruse.

Taifunul (ciclonele) a venit foarte repede, pe neașteptate; deși barometrul fusese foarte coborât, nici o stațiune meteorologică de pe coasta chinezească n'a prevăzut catastrofa.

Taifunul a venit probabil din spre insulele Filipine.

Nu se știe câte vapoare au fost distruse din acelea cari se aflau pe drum, în largul mării.

Victimele omenești din Hongkong sunt de asemenea foarte numeroase.

Pe bordul vapoarelor scufundate în port ar fi perit mai bine de 120 persoane.

Dealungul coastei, numeroase persoane au fost ucise de violența uraganului.

Pe bordul vasului de războiu francez »La Fronde« ancorat în portul Macao, au fost uciși 4 oficeri și 16 marinari.

Portul Hongkong e redus într'o grămadă de ruine; stradalele sunt inundate; numeroase bărci au fost aruncate de violența uraganului până la interiorul orașului.

Tot ținutul din vecinătatea portului se află acum câțiva metri sub apă.

— **Fie-care mamă** se interesează de *Emulsiunea lui Scott*, care acum se recomandă atât de des în foaia noastră. Aceasta este un preparat renumit din oleu de ficat de știucă care băieții o primesc atât de bucuroși, și care în toate cazurile, când până acum folosiau oleu comun de oleu de ficat de știucă, le aduce ajutor grabnic și sigur. Se află în toate apotecile.

— **Wolf J.**, pantofar de ghețe femeiești și bărbătești Arad, strada Weitzer (palatul minorităților).

— **In exclusiva magazină a fabricii de pânuri au sosit noutățile de toamnă.** O întreagă uniformă de haine bărbătești 3 metri pânură de lână fl. 3,90, 4,45, 5,40, 6,60, 7,95.

In provincia trimitem mustre. Pentru un pardesiu ori palton 2,20 cmt. fl. 6,60—7,50.

Peptare după moda franceză în prețurile cele mai convenabile.

Pentru copii se capătă remășițe. Cu stimă: **Leichner és Fleischer** magazinul fabricii de pânuri în Arad, Szabadságtér 17.

— **Atragem atențiunea cititorilor nostri asupra anunțului alui Frankel Jakab din Seghedin.**

Ultime știri.

Proces de presă. Sâmbătă s'a desbătut la Curtea cu jurați din Oradea-Mare procesul intentat d-lui Avram Indreica pentru două articole publicate în »Tribuna«, intitulate: »O călătorie la Viena« și »Unitatea armatei«. Dl Indreica a fost osândit la 7 luni temniță și 400 cor. amendă în bani.

BIBLIOGRAFIE.

A apărut:

Curs practic, de Aritmetică pentru clase II, III și IV ale școlii primare, de Iuliu Vuia inv., dir. școlar.

Se poate procura dela tipografia »Diecezană«, Arad, cu prețul de 60 fil.

Poșta Redacției.

Budapesta. Dl Bocu e încă în București.

Posta Administrației.

Ioan Feier, Metalurg Kristyor. Să Vă adresați la Dr. St. Erdélyi, medic Szászváros.

Redactor responsabil: Sever Bocu.

Editor proprietar: George Nichin.

Fetele fecioare

au de multe-ori lipsă de mijloace întăritoare, ca să spriginească natura și ca să învingă multele greutăți ale dezvoltării lor. *Emulsiunea lui Scott*, pregătită din oleu de ficat de știucă cu adaus de var de acid fosforic și natron s'a dovedit totdeauna de un mijloc escelent și probat de întărire. Fabricată din materiile cele mai bune și în urma procedurii originale alui Scott are un gust așa de bun și e așa de ușoară la mistuit încât nu produce nici un fel de confurbare la mistuit, din contră regulează mistuitul și produce apetit. In urmare *Emulsiunea lui Scott* are cu mult mai mare efect decât oleul comun de știucă.

Semnul, că *Emulsiunea lui Scott* e veritabilă este brevetul: «un om, care poartă în spate o știucă mare».

Cu provocare la foaia aceasta și trimițându-se 75 fileri taxă de timbru trimite franco un model.

Dr. **BUDAI EMIL**, Városi Gyógyszertár.

BUDAPEST, IV. Váci utca 34—50.

Prețul unui flacon original G. 2-50

Se află în fie-care apotecă.

387/1906 vhtó sz.

Arverési hirdetés

Alulirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kisenői kir. járásbírósnak 1906 évi V/181/2. számú végzése következtében dr. Popoviciu György, ügyvéd által képviselt kisenői »takarékos« javára, Sziklai Tivadar és neje ellen 60 K. s.jár. erejéig 1906 évi június hó 16-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 666 K. becsült következő ingóságok, u. m.: szoba butorok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a kisenői kir. járásbírósnak 1906. évi V/181/3. számú végzése folytán 60 K. tőkekövetelés, ennek 1906. évi február hó 5-ik napjától járó 6% kamatai, eddig összesen 75 K. 76 f.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig, szapáry-ligeten leendő eszközzésére

1906 évi október hó 3-án d. e. 11 órája

határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adadni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Kisenőn, 1906. évi szeptember hó 20-ik napján.

Balassa,

kir. bir. végrehajtó.

Cultivarea părului. Cea mai obvenientă cauză a căderii părului, după cum a dovedit-o cei mai renumiți medici, e însuși mătreața, cei ce sufăr de acest morbo în timpul cel mai scurt devin pleșuvi, doare-ce mătreața este bește perii și uscă rădăcinile părului. Nenumărați medici experți din patrie și străinătate recomandă „spiritul de păr PETROLIN”, despre ce prin epistole de recomandare se arată că după o folosire de câteva zile împiedică căderea părului, și ori ce alt morbo de cap si în mod avantajos ajută la creșterea de nou a părului. La cumpărare să fiți cu băgare de samă la simbolul de mai sus. Ce alt spirt adus în circulație e numai o imitare și falsă care stricacioasă. Se capătă numai la pregătitorul: Drogeria și laboratorul de cosmetică **Koráni și Wachsmann, Szabadka.**

Magazin principal la farmacia Földes Kelemen. Se poate capătă și în prăvălia le toalete alui **Hegedüs Gyula.**

Numai până la 1 Octomvie!

ARAD, piața Boczko

în o hală de proiecțiune, construită anume spre acest scop și provăzută cu cel mai mare confort posibil. — Cea mai însemnată întreprindere de acest gen, prin un locomobil-dinamo propriu cu vapor, iluminată electric grandios.

Electro-Bioscopul lui Lika

(Cinematograf perfecționat)

TEATRU

pentru fotografii vii în cea mai mare perfecțiune. Distins cu „Premiul cel mare” la expoziția universală din Paris 1900 și Saint-Louis 1904. — Prezentat pretutindena cu cel mai mare succes.

Tot a doua zi program de tot nou. ....

... .. Schimbări de program rezervate.

Reprezentanțiile zilnic la 7, 8 și 9 ore seara; în dumineci și sărbători la 4, 5, 6, 7, 8, 9 și 10 ore seara.

PREȚUL LOCURILOR:

Locul I. 80 fil., locul II. 60 fil., locul III. 30 fil. Copiii sub 10 ani plătesc jumătate din preț. Copii și soldații deșeză gent în jos la locul III. 20 fil.

— — — Programe gratis. — — —

Cu distinsă stimă

ERNESTINA LIKA

proprietară.

INSTRUMENTE NECESARE LA ORICE ECONOMIE.

o o o o „Ciururi-Kalmár” adevărate și mașini pentru curățirea sămânțelor de trifoiu. o o o

Cele mai renumite în toată țara și cele mai ieftine și de construcția cea mai bună.

Fabricăm din materia de prima calitate din patrie în diferite mărimi, în diferite construcții, corespunzătoare tuturor cerințelor economice, mașini pentru curățirea grânelor, ciururi de pleavă, mănate cu mâna ori cu motor. Rugăm să cereți catalog gratuit despre noutățile noastre de un an. La ori ce cerință răspundem prompt și fără nici o plată.

FABRICA DE MAȘINI DE GRÂNE alui KALMÁR ZS. ȘI SOTUL HÓDMEZŐ-VASARHELY.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI.

SITUAȚIUNEA SUMARĂ.

1905. 3 Septembrie	ACTIV	1906. 26 August 2 Septembrie
109758644	77398644 Reserva metalică Aur . . . 77176750	109595487 109536750
1786376	32360000 " Trate Aur . . . 32360000	782489 688056
3217065	Argint și diverse monete	85779578 90988684
24739219	Portofoliu Român și Străin	28845754 28686181
11999666	*) Impr. contra ef. publice 7207900	11999924 11999924
5153610	" " " " în cont curent 21478281	14801390 14801390
2930477	Fonduri publice	2908324 2908324
5744164	Efectele fondului de rezervă	5769188 5769529
587209	" " " " amortisarea imob. și material	603725 604169
317463	Imobili	356490 371126
83827990	Mobilier și Mașini de Imprimerie	87184295 86509970
—	Cheltuieli de Administrație	9125000 9087000
—	Deposite libere	5775643 3383724
55497467	" " & provizoriu	24953781 23935660
36559350	Conturi curente	388481018 389270487
—	Conturi de valori	
12000000	PASIV	12000000 12000000
19878642	Capital	21373142 21373442
3016596	Fond de rezervă	3222588 3222588
236641770	Fondul amortisării imobilelor și material	253366500 254794460
1560783	Bilete de Bancă în circulație	1646498 1646498
523049	Profituri și pierderi	562695 636529
83827990	Dobânzi și beneficii diverse	87184295 86509970
—	Deposite de retras	9125000 9087000
8110520	" " " " & provizoriu	— —
36559350	Compturi curinți	388481018 389270487
	Scomptul 5% *) Dobânda 5%	

Raderea de prisos!

Cine voește se economisească bani, cine voește se cruțe timpul, cine nu voește se fie espus la vre-o boală de piele, acela se rade

cu „RASOL“

sănătos! plăcut! ieftin!

Un kilogram cu care se poate rade de 30 de ori, 2.40 Cor. In provincie 3. Cor. plătinu-se înainte, se trimite gratuit, Cu mandat postal mai scump cu 20 fil. Pregătește și trimite

„RASOL“ Vegyiipar Vállalat
Budapest, VI. ker., Váci-körút 55.

Arad, Farmacia G. Földes Kelemen.

— Vanzatorilor da concesione. —

Cel mai bun mijloc pentru stărpirea părului

„RASOLIN“-ul
foarte recomandat damelor.

Prețul unui borcan 2 Cor. in provincie 2.50 Cor., pe lângă trimiterea sumei, franco cu mandat postal e mai scump cu 20 fil. Un-o o o o cul pregătitor o o o o

„RASOL“ Vegyiipar Vállalat
Budapest, VI. ker., Váci-körút 55.

Magazin: Farm. Török József, Király-u. 12
Arad, Farmacia G. Földes Kelemen.

Cel mai mare galonar de mobile și podobe femeiești din țară.

Fabrică de fireturi de mobile, galoane,

crepuri, crețuri, fireturi de perdele și draperii, ciucuri, tivituri de covoare, nasturi de plapomă, rose, rețele de pat, galoane și ciucuri pentru care funebre:

FRANKEL JAKAB
SZEGED

STABILIMENTUL DE INDUSTRIE: IPAR-UTCZA 1.

SERVICIU REPEDE, PROMT ȘI IEFTIN!

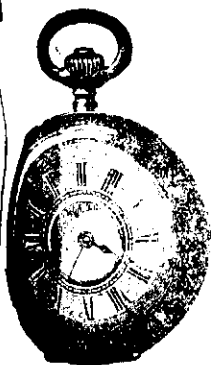
Să sprijinim industria națională!

CELE MAI BUNE OROLOAGE

cele mai solide și cele mai după modă **juvaiericale** atât pe bani gata cât și

— IN RATE —

pe lângă chezașie de 10 ani și prețuri ieftine, liferează cea mai bună prăvălie în aceasta privință în întreaga Ungaria:

Brauswetter János
orologier — Szeged.

Se trimit CATALOGUE cu 2000 chipuri în cinste și gratuit.

Correspondențele să se facă în cât se poate în limba maghiară, germană sau franceză.

Telefon 101.

Telefon 101.

Kovács és Polgár

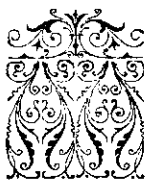
● LUGOS ●

Fabrică de cement, întreprindere de zidiri de beton și beton de fer.

Fabrica lângă gară. Birou: strada Ilona 2.

Fabrică și ține în magazin

levi de cement în toată mărimea pentru traverze, poduri și canale; mai departe șghiaburi (vălai) de cement de fer pentru comune, dominii și particulari, trepte de piatră artificială, cement și imitație de marmoră, stâlpi pentru garduri de beton, plăci de cement simple și de lux.

Primește ori-ce fel de lucrări de lucrări de beton, beton de fer și lucrări de asfalt, mai departe corpișuri à la Erernit și tot felul de lucrări de pavagiu.

Ține în magazin, vinde en gros și cu detail:

Cement portland și roman de Beocsini, var, gips, trestie de stucatură, cătran, carbolineum, cărămizi și material rezistentă focului, praf de ciment etc.

La dorință servește cu planuri și preliminaru.

◆ Poftiți a fi cu atenținune la firmă. ◆

Telefon Nro. 429.

Telefon Nro. 429

Cel mai ieftin isvor de
  târgueli

a lui
ERDŐS ÉS TÁRSA

magazin de ghete și pă-
 ≡ lării pentru bărbați ≡

ARAD, str. Atzél Péter 1.

o o o o

Își recomandă marele asortiment

de pălării

pentru bărbați și copii

și ghete

pentru bărbați, femei, fete și copii.

Mare desfăcere de cravate, cămăși pentru bărbați și femei, albe și colorate, mănuși, ploiere.

◆ Poftiți a fi cu atentiune la firmă. ◆

Poftiți a fi cu atenținune la firmă.